

[Rager.]

kun at være berettiget til at sige dette — det gentager jeg —, fordi jeg maa forudsætte, at Formandskabet er indforstaaet med Lovforslagets Forelæggelse, da der ellers overhovedet ikke efter mit Skøn er nogen Logik i det, der foregaar.

Det vil altsaa sige, at for Formandskabet, der hidtil har haft et andet Pristal at arbejde med, vil der nu foreligge et skrælet Pristal, men til Gengæld et Pristal, der i højere Grad virkelig viser, hvad Nødvendighedsartikler er steget, og som derfor maa virke med en større Vægt ved Bedømmelsen, end det altomfattende Pristal i sin Tid gjorde.

Jeg er ikke rigtig klar over, om det ikke er blot af Lethedsgrunde, man har affattet Lovforslaget saaledes, at det nye Stykke skal føjes ind i § 2 som 3die Stykke; jeg synes ikke, det passer i § 2, jeg synes, man skulde benytte den Vej, der efter min Mening er naturlig, nemlig at indsætte en ny Paragraf og, for ikke at skulle flytte om paa de andre Paragraffer, kalde den § 2 a; jeg synes, Tilføjelsen passer paa det Sted i Lovforslaget, men jeg synes ikke, den hænger tilstrækkelig organisk sammen med de andre Stykker i § 2.

Jeg skal indskrænke mine Bemærkninger hertil, idet jeg forstaaer, at vi i et Udvalg faar Lejlighed til at drøfte Sagen nærmere.

Paa mit Partis Vegne kan jeg sige, at vi under de foreliggende Omstændigheder vil yde vor Medvirken til Fremme af Lovforslaget.

Valdemar Thomsen: Jeg forstaaer ikke, maa jeg sige, hvad Meningen er med det foreliggende Lovforslag. Man er enig om, at man ikke igen vil ind i „den onde Cirkel“ med Kapløb mellem Priser og Lønninger, men med det foreliggende Lovforslag giver Lovgivningsmagten Formandskabet for Arbejds- og Forligsnævnet en Vejledning, som det hedder, ved Afgørelsen af generelle Lønspørgsmaal. Der kan derfor være Grund til at spørge den højtærede Minister, om Meningen er, at Formandskabet skal føle sig bundet af den Vejledning, som her gives dem, eller om Meningen er, at Formandskabet fortsat staaer frit ikke alene i juridisk, men ogsaa i moralsk Henseende. Hvis det sidste er Tilfældet, at de ogsaa i moralsk Henseende i Fremtiden staaer frit, er Lovforslaget overflødig, og hvis man ønsker at binde Formandskabet, kunde man akkurat lige saa godt, eller rettere sagt bedre end at give dem en saadan Vejledning, med rene Ord gennem konkrete Bestem-

melser sige, at saadan og saadan har Formandskabet at forholde sig, de og de Ting skal der tages Hensyn til. Jeg maa sige, at vi fra min Gruppes Side anser Lovforslaget for fuldstændig overflødig.

Oluf Pedersen: Allerede da vi standsede den Lønregulering efter Pristal, som var aftalt mellem Organisationerne, gav jeg Udtryk for Ønsket om dog at faa dækket den Prisstigning, som var sket med de indenlandske Varer. I Hovedsagen er det dette Ønske, der faar Tilslutning gennem det vejledende Pristal, der jo maa faa en vis moralsk Værdi. Jeg finder ikke, at dette er en urimelig Sikring af Arbejderne, og forhaabentlig faar det ingen praktisk Betydning, idet man tør haabe, at der ikke vil ske yderligere Prisstigning. Jeg synes ikke, der er nogen Grund til at være sur over for dette Lovforslag, men vil uden Betænkelighed anbefale det; jeg synes ikke, det træder nogen for nær.

Christiani: Da jeg første Gang hørte den Tanke fremsat at udarbejde et nyt Pristal, et saakaldt skrælet Pristal, var det ubetinget mit Indtryk, at Ønsket herom var fremgaaet af den Anskuelse, at der maatte gøres noget, for at Lønnen paa en eller anden Maade kunde komme til at stige. Nævnet havde afsagt et Par Kendelser, som ikke tog Hensyn til den Stigning i Pristallet, der i Mellemtiden var sket. Arbejdslønningerne er i Dag fastsat efter et Pristal paa 220, medens det virkelige Pristal er 277, og i Juli, umiddelbart efter at den sidste Kendelse faldt, var det 275. Man har altsaa syntes, at denne Forskel var saa stor, at nu maatte man finde noget andet end det almindelige Pristal for at kunne gøre det plausibelt, at Lønningerne steg. Jeg kan derfor godt forstaa, at man har sammenfattet forskellige Grupper af Nødvendighedsvarer i dette Pristal. Det, der er mest afgørende for, at denne Lov kan faa væsentlig Betydning, er Udgangspunktet, og naar Udgangspunktet sættes til Juli 1941, 275; vil det formodentlig sige, at man henstiller til Nævnet vedvarende ikke at kompensere Pristal, som ligger under 275.

Man kunde saa spørge, om det da er muligt, at dette skrælede Pristal kan faa nogen egentlig Betydning. I min primære Betragtning vil jeg gaa ud fra, at Meningen er, at Pristallet skal bruges til at forhøje Lønningerne. Derfor vil jeg gerne have Lov til at fremsætte nogle Betragtninger, som tager deres Udgangspunkt i de Konsekven-